

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πλησιάζουν τα Χριστούγεννα και η γη στολίζεται με χιλιάδες λαμπιόνια! Λένε πως οι άνθρωποι έτσι τιμούν τη λάμψη μου, τότε που -πριν πολλές χιλιάδες χρόνια- τότε που οδήγησα τους μάγους από την Ανατολή, στη Βηθλεέμ, εκεί όπου είχε γεννηθεί ο Θείο Βρέφος! Τότε οι άνθρωποι στη γη, με είπαν << ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ >> και ποτέ ξανά δεν φώτισα τον πλανήτη τους

Τα τελευταία όμως δύο χρόνια, στέκομαι και παρατηρώ τη Γη. Σκιές σαν εφιάλτες κινούνται τριγύρω της. Αφουγκράζομαι τη σιωπή για να ακούσω το παράπονό της. Το σούσουρο των άλλων αστεριών σχετικά με τη τύχη της, με στεναχωρεί. Οι κάτοικοί της, δεν τη σεβάστηκαν και τώρα πληρώνουν το τίμημα... Φονικές κακοκαιρίες, ανυπόφορη ζέστη, ξηρασία δασικές πυρκαγιές, ηφαίστεια εκρήγνυνται και ένας ιός φονιάς. Αχ, Γη!! Πόσο με στεναχωρείς!!!

Ναι, λοιπόν, το αποφάσισα! Θα λάμψω ξανά, θα λάμψω για σένα, για τα πλάσματά σου, θα λάμψω για την ελπίδα!! Θα λάμψω για να σκεφτούν οι άνθρωποι, ένα πράγμα ικανό να τους κάνει ευτυχισμένους! Το φως μου θα σε αγκαλιάσει και θα σε ξεκουράσει.

Γλιστρώ αθόρυβα μέσα στο σύμπαν για ένα μακρινό ταξίδι, ώστε να σταθώ πάνω σου και να σου δωρίσω τα όσα πολύτιμα σου υποσχέθηκα. Όταν σε φωτίσω, τα όνειρα των ανθρώπων σου, θα ξεπεταχθούν αμέτρητα και φωτεινά. Τα δάκρυά τους θα είναι ελαφριά σαν μπαλόνια, η χαρά θα γεμίσει τη καρδιά τους και θα ξαναγιώσουν ότι ζουν σε ένα μέρος ζεστό και ασφαλές. Η γη θα γίνει πάλι ξεχωριστή, συμμαζεμένη και καθαρή ώστε να αστράφτει και να γυαλίζει.

Όταν τελειώσω με τα μαγικά μου θα γυρίσω πίσω, στην αιώνια θέση μου, στο σύμπαν. Αν θελήσουν τα πλάσματά σου να με ξαναδούν το μόνο που πρέπει να κάνουν, είναι να κοιτάξουν ψηλά στον ουρανό ... ΤΕΛΟΣ